

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 12. januar 2017 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.

Sag anlagt den 27. juli 2016 — Mauro Infante mod Den Italienske Republik

(Sag C-469/16)

(2017/C 095/08)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Mauro Infante (ved avvocato M. Iervolino)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Ved kendelse af 13. december 2016 har Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) fastslået, at det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at påkende sagen, og at Mauro Infante bærer sine egen omkostninger.

Appel iværksat den 7. september 2016 af Universal Protein Supplements Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. juni 2016 i sagerne T-727/14 og T-728/14 — UNIVERSAL PROTEIN SUPPLEMENTS mod EUIPO — H YOUNG HOLDINGS (ANIMAL)

(Sag C-485/16 P)

(2017/C 095/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Universal Protein Supplements Corp. (ved QC S. Malynicz)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 31. januar 2017 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 5. december 2016 — Kreuzmayr GmbH

(Sag C-628/16)

(2017/C 095/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Appellant: Kreuzmayr GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål:

Skal EU-retten i tilfælde som i hovedsagen, hvor en afgiftspligtig person X1 råder over varer, som er oplagret i medlemsstat A, og X1 har solgt disse varer til en afgiftspligtig person X2, og X2 over for X1 har tilkendegivet, at han agter at transportere varerne til medlemsstat B, og X2 over for X1 har identificeret sig med sit momsregistreringsnummer, som er tildelt ham af medlemsstat B,

og X2 har videresolgt disse varer til en afgiftspligtig person X3, og X2 har aftalt med X3, at X3 foranlediger eller gennemfører transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B, og X3 har foranlediget eller gennemført transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B, og X3 allerede i medlemsstat A kunne råde over varerne som ejer,

og X2 imidlertid ikke har meddelt X1, at han allerede har videresolgt varerne, før disse forlader medlemsstat A,

og X1 heller ikke kunne vide, at X2 ikke ville foranledige eller gennemføre transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B,

fortolkes således, at stedet for X1's levering til X2 fastsættes i henhold til artikel 32, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾, og at leveringen fra X1 til X2 således er leveringen inden for Fællesskabet (den såkaldte »aktive« levering)?

Det andet spørgsmål:

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal EU-retten da fortolkes således, at X3 alligevel må fradrage moms i medlemsstat B, som X2 har faktureret ham, såfremt X3 anvender de indkøbte varer til sine momspligtige aktiviteter i medlemsstat B, og X3 ikke kan mistænkes for at misbruge ordningen med fradrag af indgående afgift?

Det tredje spørgsmål:

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og X1 efterfølgende erfarer, at X3 har foranlediget transporten og allerede i medlemsstat A kunne råde over varerne som ejer, skal EU-retten da fortolkes således, at leveringen fra X1 til X2 med tilbagevirkende kraft mister sin egenskab som levering inden for Fællesskabet (at denne altså med tilbagevirkende kraft skal anses for en såkaldt »inaktiv« levering)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 9. januar 2017 — Biosafe — Indústria de Reciclagens SA mod Flexipiso — Pavimentos SA

(Sag C-8/17)

(2017/C 095/11)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biosafe — Indústria de Reciclagens SA

Sagsøgt: Flexipiso — Pavimentos SA